

EDITORIAL

L'INSTITUT D'ESTUDIS GIRONINS HOMENATJA MOSSÈN GABRIEL ROURA I GÜIBAS

Ja poc després d'haver rebut la trista notícia del traspàs de mossèn Gabriel Roura i Güibas, la Junta de l'Institut d'Estudis Gironins va decidir dedicar-li un homenatge que, donades les nostres limitades possibilitats, hauria d'ésser forçosament més modest del que ell es mereixia. També volíem que estigués d'acord amb el caràcter de la nostra institució, formada per estudiosos.

No ho vam poder fer de forma immediata, perquè en el número 51, el de l'any 2010, dels Annals de l'Institut d'Estudis Gironins havíem de publicar els treballs corresponents al congrés que havíem dedicat l'any anterior a la Guerra del Francès, en la circumstància de celebrar-se el seu tercer centenari. La junta va decidir que el número següent, el del 2011, li seria dedicat. Vam convidar tothom qui ho desitgés a publicar en aquests Annals algun treball inèdit en memòria de l'homenatjat. Malgrat que la nostra crida va quedar curta i que potser no va arribar pertot on hauríem volgut, han estat moltes les persones que ens han fet arribar els articles que ara publiquem, moltes més de les que en un primer moment esperàvem. A totes elles volem manifestar-los el nostre reconeixement.

Gabriel Roura fou arxiver de la catedral de Girona, a més de rector de diverses parròquies, professor de paleografia de la Universitat de Girona, canonge, degà del capítol de la Catedral i soci del nostre Institut. Va ésser un dels membres fundadors de l'Associació d'Arxivers de Catalunya, un dels eclesiàstics que més vinculat hi va estar. També fou un important investigador de l'època medieval i de molts temes relacionats amb l'arxiu que durant tants d'anys custodià. La seva producció científica no és extensa però sí d'una gran qualitat.

A Girona era una persona molt coneguda, de tracte encantador, gran conversador i bon coneixedor de la naturalesa humana. Tingué una multitud d'amics en tots els àmbits de l'Església i de la cultura, i entre ells molts dels socis de l'Institut d'Estudis Gironins i dels que avui en som membres de la Junta. Com a sacerdot fou una persona apreciada i respectada. No puc deixar de recordar que, com a rector de Sarrià, en un llunyà 1975, quan Girona encara era una ciutat petita i delicada, per aquelles casualitats de la vida oficià el meu casament. Com degué oficiar el de tants altres gironins, al costat de batejos i enterraments.

Vam coincidir ja fa molts anys com a professors associats del Col·legi Universitari de Girona. Ell hi impartia l'assignatura de Paleografia, sobre la qual tenia uns coneixements extensíssims. En fou professor del 1988 al 1992, en el Col·legi General de Girona (Universitat Autònoma de Barcelona), i a continuació, del 1992 al 1997, en la nova Universitat de Girona. Jo mateix, al costat d'altres professors de la Universitat, havia assistit a les seves classes d'home savi, eminentment pràctiques, on apreníem a llegir els documents que ell ens portava fotocopiats de l'arxiu que custodiava.

El lector trobarà entre els papers d'aquest homenatge una biografia i una bibliografia de Gabriel Roura, que ens han de servir per conèixer millor la seva figura i la seva obra i que aconsellen que no ens estenguem més. El record del savi, de la bona persona, de l'amic, perdurarà sempre en nosaltres.

NARCÍS SOLER MASFERRER

President de l'Institut d'Estudis Gironins

Girona, 20 de juny del 2011